

Dosarul nr. 3ra-780/17

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău – A. Gafton

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Hristea – Stan,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Andrei
Hristea – Stan împotriva Direcției Generale Securitate Publică a Inspectoratului
General al Poliției privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 16 februarie 2017, prin
care s-a respins apelul declarat de Andrei Hristea – Stan, s-a menținut hotărârea
Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din data de 06 iunie 2016,

C O N S T A T Ă :

Andrei Hristea – Stan la data de 29 ianuarie 2016 s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Direcției
Generale Securitate Publică al Inspectoratului General a Poliției, prin care a solicitat
anularea deciziei nr. 193 din 22 noiembrie 2015 privind revocarea dreptului de
deținere, port, folosire a armelor de foc și permisului de armă (f.d. 4-5).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la data de 21 octombrie 2015 s-a
adresat Direcției Generale Securitate Publică a IGP cu cerere privind prelungirea
termenului permisului de armă nr. 21/17593 din 13 noiembrie 2012.

Prin decizia Direcției Generale Securitate Publică a IGP nr. 193 din 22
noiembrie 2015 s-a dispus revocarea dreptului de deținere, port și folosire a armelor
de foc pentru pistolul cu glonț de model CZ-75SP-01, cal. 9x19mm, nr. A35348, a
armerii cu țeava ghintuită de model Saiga, cal. 7,62x39mm, nr. 01130549 și a armerii cu
țeava lisă de model SBS, cal. 12mm, nr. 119535, cu retragerea permisului de armă nr.
21/2646 din 02 noiembrie 2010, precum și a permiselor nr. 21/17593, nr. 2037 din 13
iunie 2013.

Temeiul faptic al revocării dreptului de deținere, port și folosire a armelor de
foc, precum și retragerea permisului de armă a fost decizia Curții de Apel Chișinău

din data de 09 februarie 2004 privind condamnarea lui Andrei Hristea – Stan la 6 ani privațiune de libertate, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 227 alin. 2 și art. 188 alin. 2, lit. b), d), f) ale Codului Penal, iar ca temei juridic au fost invocate prevederile art. 7 alin.1, lit. e) și f) al Legii nr. 130 din 08 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă.

În opinia reclamantului decizia Direcției Generale Securitate Publică a IGP este ilegală și neîntemeiată, ori la data de 12 mai 2010 prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău s-a admis cererea acestuia privind reabilitarea, s-au anulat precedentele penale cu anularea tuturor incapacităților și decăderilor din drepturi legate de precedentele penale.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din data de 06 iunie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Hristea – Stan, ca fiind neîntemeiată (f.d. 52, 54-55).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 16 februarie 2017 a respins apelul declarat de către Andrei Hristea – Stan, a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din data de 06 iunie 2016 (f.d. 101,102-113).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 18 mai 2017 Andrei Hristea – Stan a contestat – o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi, privind admiterea cererii de chemare în judecată (f.d. 116-119).

În motivarea recursului recurentul a indicat, că la emiterea deciziei recurate instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și a încălcat normele de drept procedural.

La emiterea hotărârilor instanțele de judecată urmau să țină cont de faptul că acesta nu a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție cu folosirea armelor sau a munițiilor, a substanțelor și a materialelor explozive sau toxice, precum și a substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor.

Mai mult ca atât, prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din data de 12 mai 2010 au fost anulate precedentele penale și toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de precedentele penale.

La data de 21 iunie 2017 IGP a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului, indicând că în rezultatul examinării materialelor prezentate și conform informației din evidența poliției s-a constatat, că la data de 09 februarie 2004 Andrei Hristea – Stan a fost condamnat de către Curtea de Apel Chișinău pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 227 alin. 2 Cod Penal (purtarea, păstrarea, transportarea, procurarea, fabricarea sau desfacerea armelor de foc) și art. 188 alin. 2, lit. b), d) și f) Cod Penal (tâlhărie) la 6 ani privațiune de libertate, ceea ce conform art. 7, alin. 1, lit. e) și f) al Legii nr. 130 din 08 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă constituie incompatibilitate (f.d. 126).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 februarie 2017, expediată în adresa recurentului la data de 14 martie 2017, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către Andrei Hristea – Stan la data de 18 mai 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Andrei Hristea – Stan este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să

posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Andrei Hristea – Stan asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Andrei Hristea – Stan inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de Andrei Hristea – Stan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas